

EXALTATION OF THE HOLY CROSS PARISH

UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

Парафія Воздвиження Чесного Хреста

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Парафія Воздвиження Чесного Хреста PARISH BULLETIN №37, SEPTEMBER 20, 2020 A.D. Парафія Воздвиження Чесного Хреста

Exaltation of the Holy Cross Воздвиження Чесного Хреста

HOLY MYSTERIES

CONFESSION:

30 min before the Divine Liturgy *or* by appointment

HOLY COMMUNION:

for the sick, by appointment, any time

BAPTISM: by appointment

MARRIAGE: six months' notice should be given to the parish priest, and he should be contacted before any other arrangements are made

FUNERAL: by appointment

CONTACT US

PRIEST: Rev. Andrii Malysh

Fr. Andriy's cell: 604-440-3860

pastor@crossparish.ca

ADDRESS: 13753 - 108th Avenue,

Surrey BC, V3T 2K6

E-MAIL: info@crossparish.ca

PHONE: 604-584-4421 (parish hall)

WEB: www.crossparish.ca

“Here is your King!” Yes, here is our King. He is crowned with thorns. He is wrapped in a purple robe. He is covered with soldiers’ spit. His skin is ripped by the scourging at the pillar. He is bruised, perhaps His bones broken. He has been mocked. He has been betrayed. He has been denied. His disciples apart from St. John and the three Marys have abandoned Him. He mounts His cross - one of the most shameful, painful, and pitiable ways to be executed ever devised by humanity. He thirsts. He dies a human death. Is this a king? Over what does He rule? What victories in battle does He have to show for this His death? Where is His Kingdom?

The Cross tells us. It has become the centre of the world and Our Lord’s death upon it has changed everything. The Cross heralds the culmination of creation. The Cross is the instrument of our salvation. The Cross is the signpost to the kingdom made fully present in which the King of Kings, who is so loving and so all-powerful that in dying a human death turns what should be the greatest scandal of all time on its head. He conquers death itself and as God destroys Hades and its reign of sin, death, and corruption. He restores us to our true nature. He shows us what it means to be God and what it means to be truly human. What a banner! What a sword of victory! What glorious wood! That something created by the Creator Himself, a tree, becomes that through which Creation is completed as the Creator in the flesh dies upon it and accomplishes our salvation.

Let us, brothers and sisters, contemplate this mystery today and every day so that we might desire more and more to cling to the Cross of Christ and so enjoy its victory.

“To Your Cross, O Master, we bow in veneration, and we glorify Your Holy Resurrection!”

At the beginning of Liturgy we sing: To Your Cross, O Master, we bow in veneration, and we glorify Your holy Resurrection. (3)

Antiphon 1

O God, my God, hear me; why have You forsaken me? The words of my transgressions put salvation far from me. *Through the prayers of the Mother of God, O Saviour, save us.*

O God, I will call to You by day but You will not listen; and by night, yet it will not be foolish of me. *Through the prayers of the Mother of God, O Saviour, save us.*

But You, the praise of Israel, dwell in the holy place. *Through the prayers of the Mother of God, O Saviour, save us.*

Glory... Now... Only-begotten Son...

Antiphon 3

Verse: The Lord reigns, let the peoples tremble,* He is enthroned upon the cherubim, let the earth quake.

Troparion, Tone 1: Save Your people, O Lord, and bless Your inheritance.* Grant victory to Your faithful people against enemies,* and protect Your community by Your cross.

Verse: Great is the Lord in Sion* and supreme above all peoples.

Troparion, Tone 1: Save Your people, O Lord, and bless Your inheritance.* Grant victory to Your faithful people against enemies,* and protect Your community by Your cross.

Verse: Let them profess Your great name* for it is awesome and holy.

Troparion, Tone 1: Save Your people, O Lord, and bless Your inheritance.* Grant victory to Your faithful people against enemies,* and protect Your community by Your cross.

Entrance

Verse: Exalt the Lord our God and bow in worship at the footstool of His feet for it is holy.

Troparion, Tone 1: Save Your people, O Lord, and bless Your inheritance.* Grant victory to Your faithful people against enemies,* and protect Your community by Your cross.

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit, now and for ever and ever. Amen.

Kontakion, Tone 4: By Your own choice, O Christ our God,* You were lifted on the cross.* Grant Your mercies to Your new community* that bears Your Name.* By Your power gladden the faithful people,* and grant them victory against enemies.* May they have the help of Your instrument of peace,* the invincible sign of victory.

На початку Літургії співаємо: Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святеє восекресіння Твоє славимо (х3).

Антифон 1

Стих 1: Боже, Боже мій, зваж на мене, чому ти оставив мене? Далеко від спасення мого слова гріхопадінь моїх (Пс 21,2).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 2: Боже мій, закличу вдень і не вислухаєш, і вночі, і не в безумство мені

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 3: А ти у святому живеш, хвало ізраїлева.

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Слава і нині: Єдинородний Сину:

Антифон 3

Стих 1: Господь возцарився, нехай гніваються люди, возсідає на херувимах, нехай порушиться земля (Пс 98,1).

Тропар (глас 1): Спаси, Господи, людей Твоїх* і благослови спадкоємство Твоє!* Дай перемогу благовірному народові над супротивниками* і хрестом Твоїм охорони люд Твій.

Стих 2: Господь у Сіоні великий і високий є над усіма людьми (Пс 98,2).

Тропар (глас 1): Спаси, Господи, людей Твоїх* і благослови спадкоємство Твоє!* Дай перемогу благовірному народові над супротивниками* і хрестом Твоїм охорони люд Твій.

Стих 3: Нехай ісповідяться імені Твоєму великому, бо страшне і святе воно

Тропар (глас 1): Спаси, Господи, людей Твоїх* і благослови спадкоємство Твоє!* Дай перемогу благовірному народові над супротивниками* і хрестом Твоїм охорони люд Твій.

Вхідне: Возносіть Господа Бога нашого і поклоняйтеся підніжжю ніг Його, бо святе воно.

Тропар (глас 1): Спаси, Господи, людей Твоїх* і благослови спадкоємство Твоє!* Дай перемогу благовірному народові над супротивниками* і хрестом Твоїм охорони люд Твій.

Instead of Holy God, we sing:

To Your Cross, O Master, we bow in veneration, and we glorify Your holy Resurrection.
(3)

Glory... Now... and we glorify Your holy Resurrection.

To Your Cross, O Master, we bow in veneration, and we glorify Your holy Resurrection.

Prokeimenon, Tone 7: Exalt the Lord our God,* and bow in worship at the footstool of his feet, for it is holy.

Verse: The Lord reigns, let the people tremble.

Reading from the Epistle of Saint Paul to the Galatians (6:11-18)

Brothers and Sisters, for the message about the cross is foolishness to those who are perishing, but to us who are being saved it is the power of God. For it is written, "I will destroy the wisdom of the wise, and the discernment of the discerning I will thwart." Where is the one who is wise? Where is the scribe? Where is the debater of this age? Has not God made foolish the wisdom of the world? For since, in the wisdom of God, the world did not know God through wisdom, God decided, through the foolishness of our proclamation, to save those who believe. For Jews demand signs and Greeks desire wisdom, but we proclaim Christ crucified, a stumbling block to Jews and foolishness to Gentiles, but to those who are called, both Jews and Greeks, Christ the power of God and the wisdom of God.

Alleluia, Tone 1:

Verse: Remember Your congregation which You acquired from the beginning.

Verse: But God is our king before the ages; He has wrought salvation in the midst of the earth.

Gospel: (John 19: 6-11, 13-20, 25-28, 30-35)

At that time, the chief priests and the police saw him, they shouted, "Crucify him! Crucify him!" Pilate said to them, "Take him yourselves and crucify him; I find no case against him." The Jews answered him, "We have a law, and according to that law he ought to die because he has claimed to be the Son of God." Now when Pilate heard this, he was more afraid than ever. He entered his headquarters again and asked Jesus, "Where are you from?" But Jesus gave him no answer. Pilate therefore said to him, "Do you refuse to speak to me? Do you not know that I have power to release you, and power to crucify you?" Jesus answered him, "You would have no power over me unless it had been given you from above; therefore the one who handed me over to you is guilty of a greater sin." When Pilate heard these words, he brought Jesus outside and sat on the judge's bench at a place called The Stone Pavement, or in Hebrew Gabbatha. Now it was the day

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 4): Зійшовши добровільно на хрест,* оновленовому людові Твоєму, Христе Боже,* що носить Твоє ім'я,* даруй Твої щедроти;* звесели силою Твоєю і дай перемогу* над супротивниками Твоєму народові,* щоб його допоміжною зброєю став Твій мир,* непоборна перемога.

Замість Трисвятого: Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святее восекресіння Твоє славимо.

Замість Трисвятого:

Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святее восекресіння Твоє славимо. (х3)

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

І святее восекресіння Твоє славимо.

Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святее восекресіння Твоє славимо.

Прокімен (глас 6): Возносіть Господа Бога нашого* і поклоняйтеся підніжжю ніг Його, бо святе воно.

Стих: Господь возцарився, нехай гніваються люди.

До коринтян послання святого апостола Павла читання (1:18-24)

Браття і Сестри, слово про хрест – глупота тим, що погибають, а для нас, що спасаємося, сила Божа. Писано бо: «Знищу мудрість мудрих і розум розумних знівечу! Де мудрий? Де учений? Де дослідувач віку цього?» Хіба Бог не зробив дурною мудрість цього світу? А що світ своєю мудрістю не спізнав Бога у Божій мудрості, то Богові вгодно було спасти віруючих глупотою проповіді. Коли юдеї вимагають знаків, а греки мудрости шукають, – ми проповідуємо Христа розп'ятого: – ганьбу для юдеїв, і глупоту для поган, а для тих, що покликані, – чи юдеїв, чи греків – Христа, Божу могутність і Божу мудрість.

Алилуя (глас 1):

Стих: Пом'яни соньм Твій, що його придбав Ти іздавна.

Стих: Бог же – цар наш перше віку, вчинив спасіння посеред землі.

Євангеліє: (Йо 19,6-11. 13-20. 25-28. 30-35)

У той час, зібрали первосвященники та старшина раду й ухвалили Ісуса вбити. І привели його до Пилата, кажучи: Візьми і розпни його! Каже Пилат ім: «Беріть його ви і розпніть, я бо жадної провини не знаходжу на ньому.» А юдеї йому: «У нас є закон, і за законом мусить він умерти, бо він із себе Сина Божого зробив.» Як почув те слово Пилат, стривожився ще дужче. Повернувся він ще раз у Преторію

of Preparation for the Passover; and it was about noon. He said to the Jews, "Here is your King!" They cried out, "Away with him! Away with him! Crucify him!" Pilate asked them, "Shall I crucify your King?" The chief priests answered, "We have no king but the emperor." Then he handed him over to them to be crucified. So they took Jesus; and carrying the cross by himself, he went out to what is called The Place of the Skull, which in Hebrew is called Golgotha. There they crucified him, and with him two others, one on either side, with Jesus between them. Pilate also had an inscription written and put on the cross. It read, "Jesus of Nazareth, the King of the Jews." Many of the Jews read this inscription, because the place where Jesus was crucified was near the city; and it was written in Hebrew, in Latin, and in Greek. And that is what the soldiers did. Meanwhile, standing near the cross of Jesus were his mother, and his mother's sister, Mary the wife of Clopas, and Mary Magdalene. When Jesus saw his mother and the disciple whom he loved standing beside her, he said to his mother, "Woman, here is your son." Then he said to the disciple, "Here is your mother." And from that hour the disciple took her into his own home. After this, when Jesus knew that all was now finished, he said (in order to fulfill the scripture), "I am thirsty." When Jesus had received the wine, he said, "It is finished." Then he bowed his head and gave up his spirit. Since it was the day of Preparation, the Jews did not want the bodies left on the cross during the sabbath, especially because that sabbath was a day of great solemnity. So they asked Pilate to have the legs of the crucified men broken and the bodies removed. Then the soldiers came and broke the legs of the first and of the other who had been crucified with him. But when they came to Jesus and saw that he was already dead, they did not break his legs. Instead, one of the soldiers pierced his side with a spear, and at once blood and water came out. (He who saw this has testified so that you also may believe. His testimony is true, and he knows that he tells the truth.)

Hymn to the Mother of God

O my soul, magnify the most precious cross of the Lord.

Irmos, Tone 8: You are a mystical Paradise, O Mother of God, who though untilled, have brought forth Christ. He has planted upon earth the life- giving Tree of the Cross. Therefore today as we raise it on high we bow low and we magnify you.

Communion Verse: Let the light of Your countenance, O Lord,* shine upon us. Alleluia! (3x).

At the end of Liturgy we sing: To Your Cross, O Master, we bow in veneration, and we glorify Your holy Resurrection. (3)

та й каже Ісусові: «Звідкіля ти?» Не дав же йому Ісус одвіту. «Зо мною не розмовляєш, – каже йому Пилат, – чи не знаєш, що в мене влада відпустити тебе і влада розп'ясти тебе?» І відрік Ісус: «Не мав би ти надо мною ніякої влади, якби тобі не було дано згори. Через те на отому, хто мене тобі видав, більший гріх.» Тож зачувши ті слова, вивів Пилат Ісуса і сів на судівське сидіння, на місці, яке має назву Літостротон, а по-єврейському – Гаввата. А був то день, коли споготовлювали Пасху, близько шостої години. І каже до юдеїв: «Ось цар ваш.» Ті ж закричали: «Геть! Геть! Розіпни його!» А Пилат їм: «Маю я вашого царя розп'ясти?» І відповіли первосвященики: «Нема в нас царя, тільки кесар!» І тоді видав він його їм на розп'яття. І забрали вони Ісуса; і, несучи для себе хрест, вийшов він на місце, зване Череп, а по-єврейськи Голгота, де його і розп'яли, а з ним двох інших: по одному з кожного боку, Ісуса ж – посередині. Пилат же звелів написати напис і на хресті його примістити. Написано було: «Ісус Назарянин Цар Юдейський.» Багато з юдеїв читали той напис, місце бо, де розп'ято Ісуса, було близько міста. Написано ж напис було по-єврейському, по-грецькому і по-римському. А при хресті Ісусовім стояли його мати, сестра його матері, Марія Клеопова та Марія Магдалина. Бачивши Ісус матір і біля неї учня, що стояв, – а його ж любив він, – мовить до матері: «Жінко, ось син твій.» А тоді й до учня мовить: «Ось матір твоя.» І від тієї хвили учень узяв її до себе. А по тому Ісус, знаючи, що все вже довершилося, щоб здійснилось Писання, промовив: «Спраглий я!» І, скоштувавши оцту, вимовив Ісус: «Звершилось»; і схиливши голову, віддав духа. Через те, що це була п'ятниця, отже, щоб не залишилися в суботу тіла на хресті, – бо був Великдень тієї суботи, – то юдеї попросили Пилата, щоби переламали їм голінки й познімали з хреста. Отож вояки прийшли і переламали першому голінки і другому, який був з ним розп'ятій. Та коли підступили до Ісуса й побачили, що він уже мертвий, то голінок не перебивали йому, лиш один з вояків проколов йому списом бік. І потекла негайно ж кров – і вода. І той, який бачив, свідчить те, і правдиве свідчення його; і він знає, що говорить правду – щоб ви теж увірували.

Замість Достойно:

Величай, душе моя, Господа, пречесний хрест Господень.

Ірмос (глас 8): Таїнственный рай Ти, Богородице, що невоздільно виростила Христа. Він на землі насадив хресне життєносне древо. Йому, що Його нині возносять, поклоняючись, Тебе величаємо.

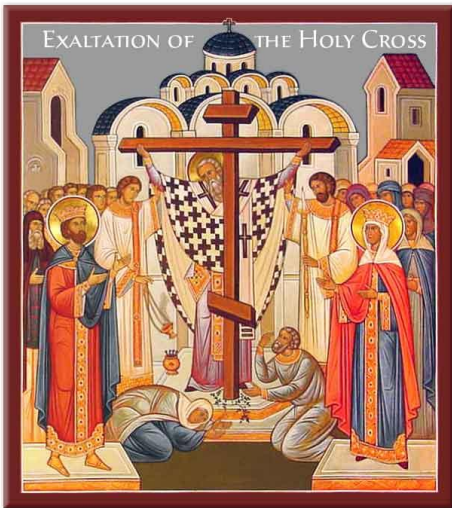
Причасний: Знаманувалося на нас світло лица Твого, Господи. Алилуя (х3).

Після Літургії співаємо: Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святее воскресіння Твоє славимо (х3).

Exaltation of the Holy Cross

"We extol you, O Lifegiver Christ, and honor your venerable Cross, by which you saved us from the slavery of the enemy.
" (Hymn of Praise in the Matins Service of the Feast)

"The veneration of the Holy Cross of the Lord," — says the Servant of God Andrew Sheptytsky in his pastoral letter on the Holy Cross — "is one of the most significant aspects of the worship of the God-Man. .. Signing ourselves with the sign of the Cross is one of the oldest customs of Christians. "

The Holy Cross is an ever living symbol of God's everlasting love toward us sinners, a symbol of Christ's total self-sacrifice, a symbol of our redemption and salvation, a symbol of Christ's victory over death and Satan. By venerating the holy cross we honor Christ's sacrifice, passion and death. Whenever we sign ourselves with the sign of the holy Cross, we profess our faith in our Saviour.

The Eastern Church holds the veneration of the holy Cross in such high regard it has dedicated several feasts during the Year to its honor. The greatest of these is the feast of the "Universal Elevation of the Venerable and Life-giving Cross' ". Let us consider the history of its institution and the various rites connected with it.

History of the Institution of the Feast

The feast of the Elevation of the Venerable Cross is a very ancient feast. However, like the history of the finding of the holy Cross of the Lord, the history of the institution of the feast has been obscured by various legends and it is not easy to separate historical fact from pious legend. One must remember that in celebrating this feast, we are not concerned with the ordinary veneration of the holy Cross, which takes place on the third Sunday of the Great Fast, but with that aspect of the feast which is expressed in the name of the feast itself — EXALTATION or ELEVATION — of the Cross, that is, a special solemn rite connected with the veneration and glorification of the holy Cross.

Historians of the Eastern Church generally agree that two particular events gave rise to the institution of this feast: the finding of the holy Cross of the Lord in the fourth century and its recovery or return from Persian captivity in the seventh century.

The institution of the Feast of the Exaltation was first preceded by the discovery or the finding of the sacred wood of the Cross upon which Christ died. Christian tradition has

transmitted to us several different legends about the finding of the holy Cross, three of which are attributed to St. Helena (†330), the mother of Emperor Constantine the Great. The finding of the holy Cross is believed to have taken place in 326.

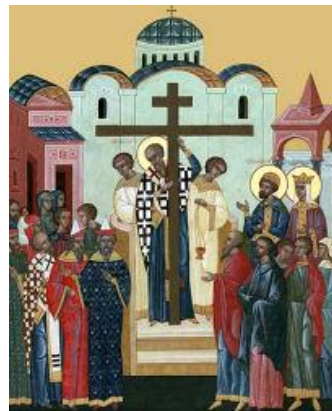
Historians who mention the finding of the holy Cross say nothing about its first exaltation immediately after its discovery, nor does pious tradition give any account of it. The Greek Church celebrates the finding of the holy Cross on the 6th of March. In the Prologue, this church feast has the title:

'The Finding of the Venerable Cross which was discovered by Blessed Helena". The Latin Church celebrated this event on the 3rd of May, but after the reform of the feastdays during the reign of Pope John XXIII in 1960, this festival was excluded from the Church Calendar.

The feast of the Exaltation owes its origin to the consecration of the Church of the Resurrection of the Lord, which was erected on Golgotha, in Jerusalem, by Emperor Constantine the Great. This consecration was celebrated very solemnly during the time of Macarius, Bishop of Jerusalem, on the 13th of September in the year 335. On the day following the consecration, the solemn exaltation or elevation of the sacred wood of the Cross took place. During its elevation the people exclaimed "Lord, have mercy" many times. Since that time, the Eastern Church each year has celebrated the consecration of the Church of the Resurrection of our Lord on the 13th of September, and the feast of the Exaltation of the Venerable Cross on the 14th of September.

The second important event, which rendered the feast universal in the East as well as in the West, was the return or recovery of the sacred wood of the Cross from Persian captivity. The Persian King Chosroes in 614 had captured Jerusalem and had carried off the Lord's Cross to his capitol in Ctesiphon. Fourteen years later, the Emperor Heraclius (610-641), after his victory over the Persians, recovered the sacred Cross and had it brought back to Jerusalem where, on the 14th of September, a second solemn celebration of the exaltation of the holy Cross took place. From that time on, the feast bore the name "The Universal Exaltation (Elevation) of the Venerable and Life-giving Cross". Since the feast of the Exaltation called to mind the crucifixion and death of Christ and was given equal rank with Good or Great Friday, it had become a custom of the Church, from the earliest times, to observe a strict fast on this day.

In our Church Calendar, we have still another feast celebrated on the 1st of August, the feast of the "Procession or March with the Sacred Wood of the Cross." That means, there was a procession with a piece of the wood of the Cross which on that day was carried from the royal palace in Constantinople to the Church of St. Sophia. Here special veneration was given to the holy Cross, similar to the reverence paid it on the Sunday of the Veneration

of the Holy Cross. Beginning on the first of August, every day for two weeks the sacred wood of the Cross was carried throughout the city, while God was asked to bless it and to avert all sicknesses. This feast was instituted in Constantinople in the ninth century on account of the various sicknesses and epidemics which usually occurred in the month of August.

Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста

"Величаємо Тебе, життєдавче Христе, і почитаємо хрест Твій Чесний, що ним Ти спас нас від неволі вражої (Величання на утрєні празника).

"Почитання святого Господнього хреста, — каже слуга Божий митрополит Андрей Шептицький у своєму посланні про святий хрест, — це одна з найважливіших сторінок почитання Бога-Чоловіка... Знак святого хреста, роблений на собі, це один з найстарших звичаїв християн".

Святий хрест це вічно живий символ безконечної Божої любови до нас, грішних, символ Христової жертви, символ нашого відкуплення і спасення, символ Христової перемоги над смертю і дияволом. Віддаючи честь святому хресту, ми віддаємо честь Христовій жертві, мукам і смерті. Кладучи на собі знак святого хреста, ми кожного разу визнаємо свою віру в нашого Спасителя.

Східна Церква так високо почитає святий хрест, що встановила в його честь аж кілька празників у році. Найбільший празник у честь святого Господнього хреста — це празник Всесвітнього Воздвиження Чесного і Життєдайного Хреста. Тож погляньмо на історію його установаження та на різні обряди воздвиження.

ІСТОРІЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ПРАЗНИКА

Празник Воздвиження Чесного Хреста належить до дуже давніх празників, але, як історія знайдення святого Господнього Хреста, так й історія встановлення празника покриті серпанком різних легенд і тут нелегко відрізнити історичну дійсність від звичайної легенди.

Треба завважити, що у святкуванні цього празника не йдеться про звичайне почитання-поклоніння святому хрестові, яке буває в Хрестопоклонну неділю. Тут йдеться про зміст свята та про що говорить сама назва празника; ВОЗДВИЖЕННЯ, що значить ПІДНЕСЕННЯ, тобто окремих урочистий обряд почитання і прослави святого хреста.

Початок празнику Воздвиження дало посвячення храму Господнього Воскресення, який збудував святий Костянтин Великий на Голготі в Єрусалимі. Це посвячення відбулося дуже врочисто за єрусалимського єпископа Макарія 13 вересня 335 року. Наступного дня після посвячення храму було врочисте воздвиження віднайденного святого хресного дерева. Під час воздвиження народ багато разів просив: "Господи помилуй". Відтоді Східна Церква щорічно святкує

пам'ять посвячення храму Господнього Воскресення 13 вересня, а празник Воздвиження Чесного Хреста 14 вересня.

Друга важлива подія, що зробила загальним празник Воздвиження на Сході й на Заході, це повернення святого Господнього хреста з перської неволі. Перський цар Хозрой у 614 році здобув Єрусалим і забрав Господній хрест до своєї столиці в Ктесифоні. Через чотирнадцять років цісар Іраклій (610-641) після перемоги над персами відшукав святий хрест і приніс його до Єрусалима, де 14 вересня відбулося друге врочисте воздвиження-піднесення святого хреста. Відтепер празник має назву "Всемірне — це є всесвітнє — Воздвиження Чесного й Життєдайного Хреста". Оскільки празник Воздвиження нагадував про Христове розп'яття і смерть і прирівнювався до Великої п'ятниці, то від найдавніших часів свята Церква наказувала в цей день дотримуватися строгого посту.

Воздвиження належить до 12 великих празників нашої Церкви і має один день перед- і 7 днів попраздєнства. Субота й неділя перед і після Воздвиження мають назву суботи й неділі перед і після Воздвиження, бо в ці дні Апостол і Євангеліє говорять про святий хрест.

Крім празника Воздвиження, наша Церква віддає честь святому хресту ще в Хрестопоклонну неділю. Цього дня, як і на Воздвиження, на утрєні відбувається винєсення святого хреста і поклоніння йому, але без обряду воздвиження — піднесення, яке є тільки на празник Воздвиження.

Announcements

✠ **NEW Happy Birthday to Volodymyr Zastavetsky and** those who celebrated their birthdays or anniversaries this past weeks. May the Lord Our God continue to bless you abundantly and the Holy Mother of God protect you. Многая Літа!

✠ **New PRAZNYK / FEAST DAY 2020.** The date our Annual Praznyk of the Exaltation of the Holy Cross we will celebrate on 20 September. After each Divine Liturgy (9am & 11am) you welcomed to stay and celebrate with other members of our community this special day. Allow Covid safety measures are in place. Please invite your family and friends to celebrate together.

✠ **Prayer request:** pray for the sick and infirmed of our Parish in your prayers: Anna, Denis, Tillie, Anna, Sylvia and those who have asked us to pray for them.

✠ **Donations.** Amid Covid-19 outbreak causing these challenging times we continue to rely on your generosity. for the parish would be greatly appreciated. We still have expenses and rely on your support. You can make donations on our web-site. <https://crossparish.ca/donation/> or Sending them by mail. Send the donations to **502-5th Avenue, New Wesminster, BC, V3L 1S2**

FUNDRAISER FOR HOLY CROSS PARISH

EXPRESS

LITURGICAL SCHEDULE, 20 - 27 September, 2020 A.D.

SUN, SEP 20	DIVINE LITURGY (ENG), PRAZNYK	09:00 AM
	DIVINE LITURGY (UKR), PRAZNYK	11:00 AM
TUE SEP 22	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM
WED SEP 23	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	10:00 AM
THU SEP 24	Divine Liturgy	10:00 AM
FRI SEP 25	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM
SAT, SEP 26	Divine Liturgy VESPERS (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM 06:00 PM
	DIVINE LITURGY (ENG), PRAZNYK	09:00 AM
SUN, SEP 27	DIVINE LITURGY (UKR), PRAZNYK	11:00 AM

SUNDAY DIVINE LITURGY SCHEDULE FOR September&October 2020

SUNDAY, Sep 27: 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)
11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)

SUNDAY, Oct 4: 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)
11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)

Your story continues at...

Columbus Homes

AFFORDABLE HOMES FOR SENIORS IN THE GREATER VANCOUVER AREA

All inquiries: 604.439.2443 Email: cca@colchar.org www.colchar.org

Serving Our Catholic Community Since 1908

Kearney
FUNERAL SERVICES

Our pre-need team is here to help.

Mike Garisto, pre-need counsellor:

604-312-9799